

grafen ændres paa den Maade. Hvad de øvrige Ændringsforslag angaar, ser jeg helst, at de ikke blive vedtagne. Til sidst skal jeg kun hytte det Haab, at ærede Medlemmer ville forkaste Ændringsforslaget under Nr. 1; thi jeg er ganske vis paa, at denne Lov hverken nu eller i en fjernere Fremtid vil komme ud, saa længe det Forslag opretholdes. Jeg har altid ønsket, at der skulde komme Noget ud af denne Lov. Jeg har havt stor Sympathi for § 1 navnlig, men, som sagt, naar den forandres saaledes, som det er foreslaaet her ved Ændringsforslagene, stemmer jeg mod hele Loven.

Tanber: Jeg er nærmest stemt for at gaa i den Retning, som har fundet sit Udtryk i de af 15 ærede Medlemmer og et æret Mindretal i Udvalget stillede Ændringsforslag. Smidlertid kan jeg ikke tillægge alle disse Ændringsforslag samme Vægt, og et enkelt af dem anser jeg endog saa for mindre heldigt. Det Forslag, som jeg særlig lægger Vægt paa, er det under Nr. 5 stillede, der gaar ud paa, at 5 Aar skal ændres til 3 Aar. I den Henseende er jeg uenig saavel med den ærede Ordfører som det ærede Medlem, der sidst havde Ordet. Jeg lægger ikke en saa afgjørende Vægt som det sidstnævnte Medlem paa den Overensstemmelse, der der ved vilde komme mellem denne Lovs Bestemmelser og Bestemmelsen om Ketten til at indgaa Vægtstab. Jeg maa i det Hele taget antage, at naar den Fattige i 3 Aar — ja jeg mener i Virkeligheden i 2 Aar og kortere Tid endnu — har ernæret sig selvstændig og derved vist, at han baade ønsker at staa paa egne Ben og alvorligt bestræber sig derfor og er i Stand dertil, bør han ikke længere undrages de Goder, som ere ham berøvede ved Fattighjælpen. Jeg tillader mig ganske jærlig at lægge de ærede Medlemmer, som maatte være tilbøielige til nærmest at følge den ærede Ordførers Indstillinger, paa Sinde, at man ved at lade Tallet 5 blive staaende stiller den, der har nydt Fattigunderstøttelsen, lige med den, der har begaaet en vanærende Forbrydelse. Disse sidste kunne nemlig faae Væresoprejsning efter 5 Aar, og saa bør da de Medlemmer af Samfundet, som usorkfyldt ere komne i Trang og Nød og derved have mistet en Del af deres borgerlige Rettigheder, ikke stilles

ugunstigere end dem, som have begaaet en vanærende Forbrydelse; det tror jeg Alle maa være enige i. Med Hensyn til de øvrige Ændringsforslag maa jeg være enig i, at Forslaget under Nr. 1 ikke har den Betydning, som det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) har villet lægge deri. Jeg betragter nemlig det Tilfælde, som det ærede Medlem senest nævnte, som et Tilfælde, der aldrig eller saa godt som aldrig vil indtræffe; thi man kan temmelig trygt gaa ud fra, at naar der ydes Bidrag samtidigt, baade til Lægehjælp o. s. v. samt til den trængende Families Underhold, og den Vedkommende ikke betaler det tilbage, ja saa vil det samlede Bidrag ifølge denne Lov blive eftergivet, og for dette Tilfælde behøves der altsaa ingen Forskrifter. Det Tilfælde kan jo nok indtræde, at han vil og kan tilbagebetale det, som han har modtaget til sin Families Underhold, men ikke vil være i Stand til tillige at tilbagebetale det, han har faaet til Lægehjælp o. s. v., men det Tilfælde betragter jeg imidlertid som saa sjældent og ubetydeligt, at der ikke er Narsag til at gjøre Ophævelse derover. Forslaget under Nr. 2 om at indsætte en ny Paragraf finder jeg uhenftigtsmæssigt. Man maa ikke indsætte saadanne Bestemmelser, hvorved man binder hele Administrationen uden at kunne overse Virkningen deraf med fuld Sikkerhed, og det er en Umulighed, samt tillige paalægger Kommunalbestyrelserne i mange Tilfælde en meget større Meilighed, end Sagens Beståenhed udkræver. Derimod vil jeg stemme for og anbefale at stemme for Forslaget under Nr. 6, som jeg finder meget rigtigt og ønskeligt, og ligeledes selvfølgelig for Ændringsforslaget under Nr. 9, om hvilket der næppe vil være synderlig Uenighed. Ændringsforslaget under Nr. 11 maa selvfølgelig bortfalde, naar den nye Paragraf bortfalder. — Til den ærede Ordfører maa det være mig tilladt at sige, at jeg ikke har den Opfattelse af hele denne Sag, som han har. Efter den Maade, hvorpaa den meget ærede Minister har stillet sig til Sagen, betragter jeg den, hvad enten vi vedtage Forslaget, som det foreligger, eller vi vedtage de stillede Ændringsforslag, eller vi gaa endnu lavere ned, end den ærede Ordfører har gjort, som en saa haabløs Sag, at det ikke er Narsag til fra dette Things Side at fravige Udtalel-